

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 24. aprīlī iesniedza Naczelný Sąd Administracyjny (Polija) — E. Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w S./Ministrowi Finansów

(Lieta C-335/19)

(2019/C 280/27)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelný Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītāja: E. Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w S.

Atbildētājs: Minister Finansów

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ noteikumi, it īpaši šīs direktīvas 90. panta 2. punkts, ņemot vērā nodokļu neitralitātes un samērīguma principus, ļauj valsts tiesību aktos ieviest iespēju samazināt nodokļa bāzi daļējas vai pilnīgas nemaksāšanas gadījumā tādēļ, ka parādniekam un kreditoram ir īpašs nodokļu statuss?
- 2) It īpaši, vai Savienības tiesību akti aizliedz valsts tiesību aktos ieviest regulējumu, kas ļauj izmantot “atvieglojumus neatgūstamu parādu dēļ”, ar nosacījumu, ka pakalpojuma sniegšanas/preču piegādes dienā un dienā pirms nodokļu deklarācijas korekcijas iesniegšanas dienas ar mērķi izmantot šo atvieglojumu:
 - parādnieks nav maksātnespējas vai likvidācijas procesā?
 - kreditors un parādnieks ir reģistrēti kā aktīvi PVN maksātāji?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. aprīlī iesniedza Fabio De Masi un Yanis Varoufakis pret Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 12. marta spriedumu lietā T-798/17 Fabio De Masi, Yanis Varoufakis/Eiropas Centrālā banka (ECB)

(Lieta C-342/19 P)

(2019/C 280/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Fabio De Masi, Yanis Varoufakis (pārstāvis: Profesors Dr. A. Fischer-Lescano, Universitātes profesors)

Otra lietas daļiņiece: Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

1. Pilnībā atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-798/17 un apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus.
2. Piespriest atbildētājai apelācijas tiesvedībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Tiesas Reglamenta 184. pantu, lasot to kopsakarā ar 137. un turpmākiem pantiem.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmajā instancē apelācijas sūdzības iesniedzēji, pamatojoties uz LESD 263. panta 4. punktu, lūdza atcelt ECB 2017. gada 16. oktobra lēmumu, ar kuru tā atteica viņiem piekļuvi 2015. gada 23. aprīļa dokumentam "Atbildes uz jautājumiem par Protokola par ECBS un ECB statūtiem 14.4. panta interpretāciju".

Apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza četrus pamatus:

1. Pārskatāmības principa, kas primārajās tiesībās ir nostiprināts LESD 15 panta 1. punktā, LES 10. panta 3. punktā un LESD 298. pantā 1. punktā, ka arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. pantā, neievērošana. Pārsūdzētajā spriedumā neesot ievērots tas, ka tiesību uz pārskatāmību tvērums neizriet tikai no atvasinātajām tiesībām, bet, ka, attiecībā uz pārskatāmības principu, šīs atvasinātās tiesības ir jāinterpretē atbilstoši primārajām tiesībām. Tādējādi Vispārējā tiesa sašaurināja pārbaudes tiesā kontroles tvērumu attiecībā uz pārskatāmības principu, pārkāpjot tiesiskās valsts principu.
2. Pienākuma norādīt pamatojumu svarīguma un ar to saistītā Eiropas Savienības Tiesas (EST) izstrādātā standarta neievērošana. Vispārējās tiesas spriedumā neesot ievērots apstāklis, ka apstrīdētajā ECB lēmumā pavisam netiek norādīts konkrēta ECB apdraudējuma izklāsts.
3. Saiknes starp Lēmuma 2004/258/EK⁽¹⁾ 4. panta 3. punktu (izņēmums no pārskatāmības principa: viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām) un šī lēmuma 4. panta 2. punktu (izņēmums no pārskatāmības principa: juridisks paziņojums) neievērošana. Vispārējā tiesa neesot ievērojusi apstākli, ka iepriekš minētā lēmuma 4. panta 2. punkta *lex specialis* raksturu attiecībā uz juridiskām nostājam un to, ka šī lēmuma 4. panta 3. punkts neesot piemērojams attiecībā uz abstrakto juridisko paziņojumu.
4. Pārsūdzētajā spriedumā esot nepamatoti kopumā noliegta sevišķi svarīgu sabiedrības interešu pastāvēšana dokumenta publicēšanai iepriekš minētā lēmuma 4. panta 3. punkta izpratnē.

Tiesāšanās izdevumu atlīdzināšana tiek lūgta, pamatojoties uz Tiesas Reglamenta 184. pantu, lasot to kopsakarā ar 137. un turpmākajiem pantiem.

(¹) Eiropas Centrālās bankas Lēmums (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (ECB/2004/3) (OV 2004, L 80, 42. lpp.).